

meget ilde op; han mente, at dette ikke var rigtigt; men jeg kan ikke se Andet end, at det er rigtigt. Naar Conseilspresidenten, saaledes som han har gjort baade i Lørdags og idag, staar frem paa denne Maade og siger: Dersom de Herrer nu ikke vedtage dette, eller dersom vi i alt Fald ikke faae en normal Finantslov vedtagen — og her er jo det Hovedpunkt, hvorom det dreier sig — saa gjøre vi det paa egen Haand, saa kan der komme en Nødvendighed for, at vi maa gjøre det paa egen Haand, da er dette det Samme som at sige: Jeg gjør det, enten De sige Ja eller Nei, Deres Mening bryder jeg mig ikke om, medmindre den er den samme som min; hvis den er den samme som min, saa er det meget godt, men er den ikke den samme, gjør jeg det alligevel. Jeg forstaaer ikke Andet end, at dette er det Samme som at sige til os: Den Mening, I have, respekterer jeg ikke, medmindre den bliver den samme som min. Jeg tror, at denne Udtring er fuldkommen korrekt. Den ærede Minister talte om, at man ikke havde gjort noget Tilbud fra denne Side, man havde ikke villet komme overens. Den ærede Minister veed jo, at han har henvendt sig til mig engang forleden for at høre, om vi ikke skulle kunne enes, og jeg har paa samtlige mine Benner og egne Vegne sagt, at vi med stor Fornøjelse vilde forsøge at gjøre vort Yderste for at komme overens, naar det kunde ske paa alle de Punkter, hvor vi vare uenige; men Ministeren vilde blot komme overens paa eet Punkt, og vi mente da, at naar alt det Andet stod tilbage og vi alligevel skulde have en Opløsning, saa var det til ingen Nytte, selv om vi vare komne overens paa det ene Punkt. Ministeren har ikke sagt et Ord til mig om, at man var villig til at forsøge en Overenskomst paa disse Stridspunkter. Nu har Ministeriet set, at det var alvorlig ment fra vor Side, idet vi overfor andre Medlemmer af Thinget have viist, at vi kunde komme overens om alle disse Punkter derved, at vi gavede efter paa nogle, og Andre gavede efter paa andre Punkter. Dette er et faktisk Bevis for, at det var alvorligt ment, hvad vi sagde, at vi ønskede at komme overens paa alle Punkter. Om den ærede Minister har hørt fra En og Anden om mulige Overenskomster, veed jeg ikke, men jeg vil ved denne Leilighed bestemt og sikkert udtale, at det gamle Flertal ikke har givet Ministeriet nogensomhelst anden Anledning end den, jeg her har nævnt, til at tro, at vi ønskede en Overenskomst, og hvis han har talt med enkelte Medlemmer herom, saa har dette været en altsedes privat og personlig Samtale, der ikke vedkommer Flertallet her som Flertal. Dette skal siges her, fordi jeg haaber derved at nedslaa Alt, hvad der andesteds luster omkring i Krogene af den Slags. Jeg vil ved samme Leilighed rette en Bemærkning til det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther). Han fortalte for ikke meget længe siden,

at han var en Fredens Apostel, og han har ogsaa iaften villet spille Fredsapostelens Rolle. Jeg vil henstille til det ærede Medlem, om han ikke tror, at han har gjort Skade ved sine ivrige Bestræbelser som Fredsapostel, og at han kunde have gjort mere Gavn ved at undlade alle disse forskjellige Forsøg, som jeg tror, at han har gjort som Fredsapostel; de have skadet istedetfor at gavne. Dersom han kunde aflade med at være Fredsapostel i Fremtiden, vilde han vistnok udrette Mere til Fred og Forsoning, end han gjør paa den anden Maade. — Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgfreds (Th. Nielsen) rettede i Formiddagsmødet en Opfordring til den høitærede Indenrigsminister, som gik ud paa, om han dog ikke ogsaa vilde sige os Noget om sin Stilling, da Conseilspresidenten og Justitsministeren have sagt os Noget om deres. Det undrer mig, at den ærede Minister ikke har fulgt denne Opfordring; han er ellers saa ganske overordentlig villig til at fortælle alle mulige Menneker, hvad han vil, og derfor undrer det mig, at han ikke ogsaa vil sige os det her. Vi have hørt saameget fra ham enkeltvis, at han meget godt kunde sige det Samme her i Salen. Jeg veed f. Ex. meget af det, han har sagt, men jeg vil gjæne høre det af ham selv. Jeg skal ikke opfordre ham dertil, da jeg antager, at han har nogen Betænkelighed derved; men jeg vil ligefrem sige, at jeg ønsker, at han vilde sige os det. — Jeg vil endnu blot udtale, at, naar man siger, at Landstinget ikke kan, eller at man formoder, at det ikke vil give efter, saa kan jeg ikke tro derpaa ogsaa af den Grund, at Landstinget jo maa se, at vi i vigtige Punkter have givet efter ligeoverfor det. Vi have givet efter, med Hensyn til Pantserstøbet og ligeledes have vi givet efter i et Par andre Punkter; vi have altsaa viist, at vi ikke staa fast paa alt Vort. Lader os først høre og se Landstingets Billie tilkjendegivet os igjennem Landstinget selv og ikke igjennem Conseilspresidenten og Indenrigsministeren. Det skulde undre mig, om ikke Landstinget i vore Indrømmelser vilde finde et Tegnetil, at det kunde være ønskeligt, om ogsaa dette søgte at yde et Bidrag til, at vi kom nogenlunde vel igjennem den sørgelige Stilling, hvori vi befinde os. Jeg tror, at vi efter de bestemte Erklæringer, der foreligge fra Ministeriets Side, ikke efter min Opfattelse ville komme ud af denne Stilling paa nogen ordinar eller normal Maade, saalænge dette Ministerium staar, det er min bestemte Overbevisning; men dersom et andet Ministerium mødte, inden Finantslovens Behandling endnu var fuldstændig tilendebragt, saa vil jeg ikke opgive Haabet om, at man kunde komme igjennem paa en Maade, som vi endnu efter Stillingen kunde kalde rolig og jævnt Maade. Naar der her er rettet den Opfordring til Flertallet, at man skulde nævne, hvorledes man troede at kunne komme ud af en saadan Situation